

UVOD

Još od najranijih civilizacija, iz vremena prvih prodora prava, ljudi su sklapali različite pravne poslove. Istina, njihovo sklapanje u početku je zahtijevalo ispunjavanje određenih ritualnih radnji, pa je njihova valjanost zavisila isključivo od predviđene forme, do vremena kada strogi formalizam popušta pred zahtjevima modernijih vremena. Isto tako i razlozi za valjanost pravnih poslova su se kroz različita vremena mijenjali. Rano rimsko pravo nije pravilo razlike u pravnim posljedicama zbog različitih nedostataka u vrijeme zaključenja pravnog posla, pa su svi pravni poslovi sankcionirani ništavošću, da bi kroz dalji razvoj rimsko pravo počelo praviti razlike između apsolutno i relativno ništavih poslova. Valjanost pravnih poslova može prestati zbog razloga koji se javljaju u vrijeme nastanka pravnog posla ili nakon zaključenja pravnog posla. Danas naš Zakon o obligacionim odnosima poznaje apsolutnu ništavost, relativnu ništavost (pobojnost), a ponekad i nepostojeće pravne poslove. Sve tri ove vrste nevaljanih pravnih poslova proizvode i različite pravne posljedice. Međutim, u ovom seminarskom radu će biti riječi samo o apsolutno ništavim pravnim poslovima.

Kroz ovaj rad ću objasniti pojam ništavih poslova, karakteristike ništavih poslova, razloge ništavosti, najvažnije slučajeve ništavih pravnih poslova, kao i posljedice ništavosti. Također ću istaći ko i u kojim rokovima može isticati ništavost, te prikazati ništavost pravnih poslova u rimskom pravu i napraviti usporedbu sa ništavošću u našem pravu.

II. RAZLOZI NIŠTAVOSTI PRAVNIH POSLOVA

1. Pojam ništavih pravnih poslova
2. Osnovne karakteristike ništavih poslova

Apsolutno ništavi pravni poslovi imaju neke opće karakteristike:

Takvi poslovi ne proizvode nikakva prava i obaveze jer su zaključeni protivno imperativnim propisima, pa se s njima postupa kao da nisu ni zaključeni.

Ne može se zahtijevati prinudno izvršenje obaveza iz takvih poslova, obzirom da će sud odbiti takav zahtjev čim utvrdi da obaveza potiče iz apsolutno ništavog posla.

Takvi poslovi ne mogu konvalidirati protekom određenog vremena, tj. ukoliko bi razlog ništavosti naknadno otpao, osim u iznimnim slučajevima predviđenim u zakonu. "Ništav ugovor ne postaje punovažan kad zabrana ili koji drugi uzrok ništavosti naknadno nestane. Ali, ako je zabrana bila manjeg značaja, a ugovor je izvršen, ništavost se ne može isticati"³.

Na apsolutnu ništavost sud pazi po službenoj dužnosti (ex officio), iako se stranke ne obaziru na to i ne pozivaju na ništavost pravnog posla (vidjeti član 109., stav 1. Zakona o obligacionim odnosima).

Na ništavost se može pozivati svako pravno zainteresirano lice (član 109., stav 1. ZOO-a) i to podnošenjem tužbe za poništenje ili isticanjem prigovora u parnici, ali to pravo ima i javni tužilac (stav 2. istog člana).

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com